

ZARZĄDZENIE NR⁸⁵²
KOMENDANTA GŁÓWNEGO POLICJI

z dnia 20. lipca 2011 r.

w sprawie zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów

Na podstawie art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2007 r. Nr 43, poz. 277, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Dział I

Przepisy ogólne

§ 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady:

- 1) przydzielania broni palnej;
- 2) wydawania broni palnej do celów szkoleniowych;
- 3) posiadania, utrzymania i przechowywania broni palnej;
- 4) postępowania w przypadku utraty broni palnej;
- 5) postępowania w przypadku wywozu broni palnej za granicę;
- 6) nadzoru nad postępowaniem z przydzieloną do celów służbowych bronią palną.

§ 2. Użyte w zarządzeniu określenia oznaczają:

- 1) jednostka Policji – Komendę Główną Policji, komendę wojewódzką (Stołeczną) Policji, komendę powiatową, miejską lub rejonową Policji, komisariat Policji, komisariat specjalistyczny Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, ośrodek szkolenia Policji, oddział prewencji Policji, samodzielny pododdział prewencji Policji, samodzielny pododdział antyterrorystyczny Policji;
- 2) jednostka zaopatrująca – komendę wojewódzką (Stołeczną) Policji, Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, ośrodek szkolenia Policji, oddział prewencji Policji, samodzielny pododdział prewencji Policji oraz komórkę organizacyjną Komendy Głównej Policji właściwą w sprawach zaopatrzenia w broń palną;
- 3) jednostka szkoleniowa – Wyższą Szkołę Policji w Szczytnie, szkołę policyjną, ośrodek szkolenia Policji;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2007 r. Nr 57, poz. 390, Nr 120, poz. 818, Nr 140, poz. 981 i Nr 165, poz. 1170, z 2008 r. Nr 86, poz. 521, Nr 171, poz. 1065 i Nr 237, poz. 1651, z 2009 r. Nr 22, poz. 120, Nr 62, poz. 504, Nr 85, poz. 716, Nr 97, poz. 803, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 959, Nr 157, poz. 1241, Nr 168, poz. 1323, Nr 195, poz. 1502, Nr 201, poz. 1540, Nr 206, poz. 1589 i Nr 223, poz. 1777, z 2010 r. Nr 34, poz. 190, Nr 96, poz. 620, Nr 98, poz. 626, Nr 125, poz. 842, Nr 127, poz. 857, Nr 164, poz. 1108, Nr 182, poz. 1228, Nr 238, poz. 1578 i Nr 240, poz. 1602 oraz z 2011 r. Nr 53, poz. 273 i Nr 117, poz. 677.

- 4) policjant lub pracownik do spraw uzbrojenia – policjanta lub pracownika, któremu powierzono w jednostce Policji prowadzenie gospodarki uzbrojeniem;
- 5) broń palna – służbową broń palną stanowiącą wyposażenie Policji i wprowadzoną na jej uzbrojenie;
- 6) broń palna krótka – broń palną w postaci pistoletów i rewolwerów;
- 7) broń palna indywidualna – broń palną przydzielaną policjantowi zgodnie z normami wyposażenia, w tym broń palną krótką;
- 8) przechowywanie broni palnej – zabezpieczenie broni palnej przed dostępem do niej osób nieuprawnionych oraz utratą i zniszczeniem broni palnej w okresie, gdy nie jest używana do celów służbowych;
- 9) utrata broni palnej – kradzież, zagubienie, przekazanie osobie nieuprawnionej lub zniszczenie uniemożliwiające identyfikację broni palnej.

Dział II

Zasady przyznawania broni palnej

§ 3. 1. Broń palną indywidualną przydziela się policjantom, którzy uzyskali kwalifikacje zawodowe podstawowe.

2. Zasady wydawania broni palnej policjantowi do celów szkoleniowych określa kierownik jednostki Policji.

3. Przydziału policjantowi broni palnej indywidualnej dokonuje się zgodnie z normami wyposażenia na podstawie pisemnego wniosku podpisanego przez przełożonego, o którym mowa w ust. 4. Wzór wniosku stanowi załącznik do zarządzenia.

4. Z wnioskiem o przydział broni palnej indywidualnej, do kierownika komórki organizacyjnej jednostki zaopatrującej, występuje dla policjantów pełniących służbę w:

1) jednostkach Policji na stanowiskach:

- a) komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, Komendanta-Rektora Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendanta szkoły policyjnej – Komendant Główny Policji lub osoba przez niego upoważniona,
- b) kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji – kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej w sprawach zaopatrzenia w broń palną,
- c) zastępcy komendanta wojewódzkiego (Stołecznego) Policji, naczelnika wydziału w komendzie wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, komendanta powiatowego, miejskiego lub rejonowego Policji, dowódcy oddziału prewencji Policji, dowódcy samodzielnego pododdziału prewencji Policji, dowódcy samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji, komendanta komisariatu specjalistycznego Policji, kierownika ośrodka szkolenia Policji – komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji,
- d) zastępcy kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji, naczelnika wydziału, kierownika sekcji oraz na jednoosobowym stanowisku służby w komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Policji – kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji,
- e) pozostałych, do zastępcy naczelnika włącznie w komendach wojewódzkich (Stołecznej) Policji oraz komórkach organizacyjnych Komendy Głównej Policji – naczelnik wydziału;

- 2) komendach powiatowych, miejskich lub rejonowych Policji oraz w podległych komisariatach Policji – odpowiednio komendant powiatowy, miejski lub rejonowy Policji;
- 3) komisariatach specjalistycznych Policji – komendant komisariatu specjalistycznego Policji;
- 4) jednostkach szkoleniowych – odpowiednio Komendant-Rektor Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, komendant szkoły policyjnej lub kierownik ośrodka szkolenia Policji albo osoby przez nich upoważnione;
- 5) oddziałach prewencji Policji – dowódca oddziału prewencji Policji;
- 6) samodzielnych pododdziałach prewencji Policji – dowódca samodzielnego poddziału prewencji Policji;
- 7) samodzielnych poddziałach antyterrorystycznych Policji – dowódca samodzielnego poddziału antyterrorystycznego Policji.

5. Termin ważności wniosku o przydział broni palnej indywidualnej, podpisanego przez przełożonego, o którym mowa w ust. 4, wynosi 30 dni.

6. Przepis ust. 4 pkt 4 stosuje się odpowiednio do policjantów odbywających szkolenie w jednostkach szkoleniowych, jeżeli zachodzi faktyczna potrzeba przydzielenia broni palnej.

§ 4. 1. Przed wydaniem broni palnej indywidualnej sprawdza się wiedzę policjanta w zakresie budowy i zasady funkcjonowania danego rodzaju broni palnej oraz warunków bezpieczeństwa posługiwania się bronią palną.

2. Kierownik jednostki Policji wyznacza osobę do sprawdzenia wiedzy, o której mowa w ust. 1.

3. Osoba, o której mowa w ust. 2, może odstąpić od sprawdzenia wiedzy, o której mowa w ust. 1, jeżeli policjantowi temu przydziela się broń palną indywidualną nie później niż przed upływem 12 miesięcy od dnia ukończenia szkolenia zawodowego podstawowego lub któremu ponownie przydziela się broń palną tego samego typu.

4. W przypadku policjantów odbywających szkolenie w jednostce szkoleniowej, podstawą wydania broni palnej jest zaliczone szkolenie w zakresie obsługi i użycia broni palnej.

5. Sprawdzenie wiedzy, o której mowa w ust. 1, oraz odstąpienie o jej sprawdzenia odnotowuje się na wniosku o przydział broni palnej.

6. W przypadku stwierdzenia niezadawalającego poziomu wiedzy, o której mowa w ust. 1, policjantowi nie wydaje się broni palnej i powiadamia się o tym fakcie przełożonego, który wystąpił z wnioskiem. Przełożony ten zobowiązuje policjanta do uzupełnienia wiedzy, o której mowa w ust. 1 i wskazuje mu ponowny termin przystąpienia do jej sprawdzenia.

7. Przydzieloną policjantowi broń palną indywidualną wymienia się w przypadku jej uszkodzenia w sposób uniemożliwiający naprawę lub zużycia, stosując odpowiednio przepisy § 3.

8. Zmiany typu przydzielonej policjantowi broni palnej indywidualnej można dokonać w przypadku wprowadzenia do użytku służbowego nowego modelu broni palnej lub zmiany charakteru wykonywanych czynności służbowych, stosując odpowiednio przepisy § 3.

§ 5. 1. Policjant zwalniany ze służby lub przenoszony do innej jednostki Policji, zwraca broń palną indywidualną w jednostce zaopatrzącej, która ją wydała.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta:

- 1) czasowo delegowanego do pełnienia służby w innej miejscowości;
- 2) przeniesionego do pełnienia służby w innej miejscowości, jeżeli przeniesienie to nie powoduje zmiany jednostki zaopatrującej.

3. Policjant oddelegowany do pełnienia zadań służbowych poza Policją lub przeniesiony do dyspozycji przełożonego właściwego w sprawach osobowych, zwraca broń palną wraz z pozostałym wyposażeniem jednostce zaopatrującej, która ją wydała, najpóźniej w dniu bezpośrednio poprzedzającym to oddelegowanie lub przeniesienie.

4. Przepisu ust. 3 nie stosuje się do policjanta przenoszonego w ramach tej samej jednostki zaopatrującej.

§ 6. 1. Pisemną decyzję o wydaniu policjantowi broni palnej innej niż indywidualna, podejmuje kierownik jednostki Policji, uwzględniając rodzaj wykonywanych przez policjanta zadań.

2. Broń palną, o której mowa w ust. 1, wydaje się na czas wykonywania zadań służbowych do użytkowania policjantom, którzy ukończyli szkolenie dotyczące obsługi i użycia danego typu broni palnej, potwierdzone pisemnym zaświadczeniem oraz po spełnieniu wymagań określonych w § 4.

Dział IV

Zasady użytkowania broni palnej

Rozdział 1

Postępowanie z przydzieloną bronią palną

§ 7. 1. Policjant ma obowiązek nosić broń palną krótką podczas pełnienia służby, jeżeli kierownik jednostki Policji nie wyda innego polecenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta zobowiązanego do pełnienia służby bez broni na podstawie odrębnych przepisów.

§ 8. 1. Policjant umundurowany podczas wykonywania czynności służbowych ma obowiązek nosić broń palną krótką w futerale umieszczonym na pasie głównym, w futerale udowym lub kamizelce na oporządzenie, w sposób zapewniający sprawne i szybkie jej dobycie oraz bezpieczne przenoszenie.

2. Policjant pełniący służbę w ubiorze cywilnym ma obowiązek nosić broń palną krótką w miejscu niewidocznym dla otoczenia, w sposób zapewniający sprawne i szybkie jej dobycie oraz bezpieczne przenoszenie, jeżeli kierownik jednostki Policji nie wyda innego polecenia.

3. Przepisów ust. 1 i 2 nie stosuje się do policjanta komórki antyterrorystycznej i policjanta wykonującego czynności operacyjno - rozpoznawcze, którzy mogą nosić broń palną w sposób umożliwiający im optymalne jej wykorzystanie podczas wykonywania zadań służbowych.

§ 9. 1. Policjant ma obowiązek:

- 1) zachować szczególne środki ostrożności, aby broń palna nie dostała się w ręce osób nieuprawnionych;
- 2) przestrzegać zasad przechowywania broni palnej, o których mowa w § 11-19;
- 3) broń palną posiadającą bezpiecznik zewnętrzny, nosić zabezpieczoną, bez wprowadzania naboju do komory naboowej;
- 4) systematycznie czyścić i konserwować broń palną, a w przypadku stwierdzenia uszkodzenia tej broni niezwłocznie zawiadomić o tym policjanta lub pracownika do spraw uzbrojenia, w celu dokonania naprawy broni lub jej wymiany.

2. Policjant może nosić broń palną z wprowadzonym nabojem do komory naboowej wyłącznie wtedy, gdy zachodzą szczególne okoliczności uzasadniające takie postępowanie oraz przy zachowaniu szczególnych warunków bezpieczeństwa.

3. Broń palną, o której mowa w ust. 2, należy niezwłocznie rozładować po ustaniu przyczyny jej załadowania przy zachowaniu szczególnych warunków bezpieczeństwa.

§ 10. 1. Zabrania się policjantowi:

- 1) udostępniania broni palnej osobom nieuprawnionym;
- 2) dokonywania przeróbek i napraw broni palnej oraz amunicji we własnym zakresie;
- 3) posiadania przy sobie broni palnej podczas:
 - a) prywatnego udziału w imprezach masowych podwyższonego ryzyka,
 - b) spożywania napojów alkoholowych oraz przyjmowania środków odurzających, środków psychotropowych, środków działających podobnie do alkoholu, a także po ich spożyciu lub przyjęciu,
 - c) leczenia szpitalnego lub sanatoryjnego oraz zwolnienia lekarskiego;
- 4) posiadania przy sobie broni palnej w innych okolicznościach, niż wymienione w pkt 3, które mogą doprowadzić do jej utraty lub uzyskania do niej dostępu przez osobę nieuprawnioną lub użycia jej w sposób niezgodny z przepisami prawa.

2. W uzasadnionych przypadkach przełożeni, o których mowa w § 3 ust. 4, mogą wyrazić pisemną zgodę na posiadanie przez podległych policjantów broni palnej krótkiej w okolicznościach wymienionych w ust. 1 pkt 3 lit. c, jeżeli jest to uzasadnione ważnymi względami służbowymi.

Rozdział 2

Przechowywanie broni palnej

§ 11. 1. Broń palną krótką przechowuje się w miejscu zamieszkania policjanta, jeżeli kierownik jednostki Policji nie wyda innego polecenia.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do policjanta w służbie przygotowawczej oraz osób odbywających ćwiczenia w jednostkach Policji na podstawie przydziałów organizacyjno-mobilizacyjnych, którym przydzielono broń na czas tych ćwiczeń.

3. Kierownik jednostki Policji może wyrazić zgodę na przechowywanie broni palnej krótkiej przez policjanta w służbie przygotowawczej w miejscu zamieszkania wyłącznie w przypadku:

- 1) braku całodobowej służby dyżurnej w jednostce Policji;
- 2) pełnienia służby w rejonie znacznie oddalonym od jednostki Policji;
- 3) zamieszkiwania policjanta w rejonie szczególnie zagrożonym, co może mieć negatywny wpływ na bezpieczeństwo własne policjanta lub członków jego rodziny.

§ 12. 1. Jeżeli policjant nie ma możliwości przechowywania broni palnej krótkiej w miejscu zamieszkania lub nie może jej tam przechowywać z innych względów, jest zobowiązany do przechowywania tej broni w jednostce Policji po uprzednim pisemnym powiadomieniu przełożonego, o którym mowa w § 3 ust. 4.

2. Przełożony, o którym mowa w § 3 ust. 4:

- 1) zapewnia policjantom warunki bezpiecznego przechowywania broni palnej krótkiej w jednostce Policji;
- 2) wyznacza policjantów odpowiedzialnych za przechowywanie broni palnej krótkiej w danej komórce organizacyjnej jednostki Policji, gdy broń ta ma być przechowywana zbiorowo.

§ 13. Broń palną inną niż indywidualna, przechowuje się w jednostce Policji, w której funkcjonuje całodobowa służba dyżurna.

§ 14. 1. Broń palną w jednostce Policji chronionej całodobowo przechowuje się w zależności od posiadanych warunków lokalowych:

- 1) w pomieszczeniach zajmowanych przez dyżurnego jednostki Policji;
- 2) w wyznaczonym pomieszczeniu użytkowanym przez komórkę organizacyjną jednostki Policji przystosowanym do przechowywania broni palnej;
- 3) w pomieszczeniu służbowym policjanta w użytkowanej przez niego indywidualnie szafie metalowej, z tym, że w przypadku użytkowania szafy metalowej przez więcej niż jednego policjanta, broń palną przechowuje się w osobnych skarbczykach lub kasetach metalowych na stałe przytwierdzonych do elementów konstrukcyjnych szafy;
- 4) w magazynach uzbrojenia oddziałów prewencji Policji, samodzielnych pododdziałów prewencji Policji oraz jednostek szkoleniowych, spełniających warunki określone w odrębnych przepisach.

2. W pomieszczeniach służbowych Policji, a także w pomieszczeniach użytkowanych przez Policję będących w dyspozycji innych podmiotów, które nie są chronione fizycznie, dopuszcza się w uzasadnionych przypadkach przechowywanie broni palnej pod warunkiem, że pomieszczenia te są wyposażone w urządzenia sygnalizujące nieuprawnione wejście oraz posiadają bezpośrednie połączenie tych urządzeń z najbliższą jednostką Policji, w której jest pełniony całodobowy dyżur, a broń palna jest umieszczona w zamykanej i oplombowanej szafie metalowej.

3. W czasie przemieszczania oddziałów i pododdziałów Policji w miejsce działań, jeżeli nie zachodzi potrzeba posiadania broni palnej przy sobie przez policjanta, broń palną można przewozić w przystosowanych do tego skrzyniach metalowych, drewnianych obitych blachą lub innych opakowaniach przystosowanych do jej przechowywania posiadających możliwość plombowania i zamykania na zamki, kłódki, linki lub w podobny sposób, będących pod stałym nadzorem.

4. Policjanci delegowani do pełnienia służby w innej miejscowości, mogą przechowywać broń palną krótką w jednostce Policji właściwej terytorialnie dla miejsca pełnienia służby.

§ 15. 1. Kierownik jednostki Policji określa, w drodze decyzji, szczegółowy sposób przechowywania broni palnej krótkiej przez podległych policjantów.

2. Podstawą do przyjęcia broni palnej krótkiej na przechowanie do pomieszczeń, o których mowa w § 14 ust. 1, jest imienny wykaz policjantów zobowiązanych do przechowywania broni palnej krótkiej w jednostce Policji, sporządzany przez policjantów odpowiedzialnych za zbiorowe przechowywanie broni palnej krótkiej.

3. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, opracowuje się do dnia 15 stycznia każdego roku oraz aktualizuje na bieżąco stosownie do zachodzących zmian.

4. Wykaz, o którym mowa w ust. 2, umieszczony w książce wydania broni stanowi podstawę do rozliczenia się z przyjętej na przechowanie broni palnej krótkiej.

§ 16. 1. Broń palną przechowywaną w pomieszczeniu, o którym mowa w § 14 ust. 1 pkt 1, przyjmuje na przechowanie i wydaje policjantom dyżurny jednostki Policji, jego zastępca lub pomocnik.

2. Broń palną przechowywaną w pomieszczeniach, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 2 i 4, przyjmuje na przechowanie i wydaje policjantom wyznaczony policjant lub pracownik odpowiedzialny za przechowywanie broni palnej w jednostce Policji lub danej komórce organizacyjnej jednostki Policji.

3. Każdorazowe wydanie i przyjęcie broni palnej ewidencjonuje się w książce wydania broni, przechowywanej razem z bronią palną.

4. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, w książce wydania broni wpisują:

- 1) przy wydaniu broni palnej użytkownikowi – rodzaj broni palnej, serię, numer i rok produkcji, liczbę pobranej amunicji, datę i godzinę wydania oraz stopień i nazwisko pobierającego, który dane te potwierdza czytelnym podpisem;
- 2) przy przyjmowaniu broni palnej na przechowanie – datę, godzinę, uwagi o stanie ogólnym broni palnej i amunicji oraz stopień i nazwisko przyjmującego, który dane te potwierdza czytelnym podpisem.

5. Osoby, o których mowa w ust. 1 i 2, mają obowiązek sprawdzenia codziennie stanu ilościowego broni palnej przechowywanej w danym pomieszczeniu, a w przypadku nie dokonania zwrotu w terminie broni palnej przez policjanta lub stwierdzeniu innych nieprawidłowości, niezwłocznego zameldowania o tym fakcie bezpośrednio przełożonemu.

6. Policjanci przechowujący broń palną krótką w miejscu pełnienia służby w użytkowanej przez siebie szafie metalowej oraz policjanci przechowujący broń palną krótką w miejscu zamieszkania:

- 1) w szczególnie uzasadnionych przypadkach, po uzyskaniu zgody kierownika jednostki Policji lub kierownika komórki organizacyjnej jednostki Policji, mogą tę broń przechowywać w pomieszczeniach, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 1 i 2;
- 2) zdają tę broń na przechowanie do depozytu w komórce organizacyjnej jednostki Policji odpowiedzialnej za przechowanie broni palnej przed planowanym udaniem się na leczenie szpitalne lub sanatoryjne.

7. W sytuacji gdy policjant nie może osobiście zrealizować obowiązku zdania broni palnej krótkiej, o którym mowa w ust. 6 pkt 2, bezpośredni przełożony policjanta jest odpowiedzialny za zabezpieczenie tej broni palnej przydzielonej policjantowi w celu jej zdania do depozytu.

8. Kierownik jednostki Policji zapewnia warunki do przyjęcia broni palnej na przechowanie u dyżurnego jednostki Policji od:

- 1) policjantów z innych jednostek Policji, przy czym broń taką przyjmuje się i wydaje w każdym czasie, odnotowując fakt przyjęcia i wydania broni palnej w książce wydania broni, w części odnoszącej się do depozytu;
- 2) funkcjonariuszy innych służb mundurowych, w tym zagranicznych, współdziałających z Policją na mocy odrębnych przepisów, w tym przepisów Unii Europejskiej lub wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych, przy czym broń taką przyjmuje się i wydaje na zasadach obowiązujących w Policji.

9. W przypadku alarmu broń palną można wydawać według uprzednio przygotowanego imiennego wykazu, przechowywanego wraz z książką wydania broni.

10. Jeżeli broń palna jest przechowywana w pomieszczeniu dyżurnego jednostki Policji, to dyżurny ten zdając służbę wpisuje do książki przebiegu służby ilość broni i amunicji przyjętej na przechowanie i wydanej do użytkowania a dyżurny przyjmujący służbę potwierdza własnoręcznym podpisem zgodność danych wpisanych do książki przebiegu służby, weryfikując ilość zdeponowanej broni i amunicji z aktualnym wykazem broni i amunicji znajdującym się w książce przebiegu służby. Dopuszcza się możliwość dokumentowania ilości zdeponowanej broni i amunicji w formie elektronicznej.

§ 17. 1. W pomieszczeniach, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 1 i 2, broń palną przechowuje się w szafach metalowych lub boksach specjalnie przeznaczonych do przechowywania broni palnej.

2. W szafach metalowych oraz boksach, o których mowa w ust. 1, broń palną układa się w stojaki przystosowane do danego rodzaju broni palnej, wyposażone w gniazda oraz zaopatrzone w napisy informujące o liczbie porządkowej na wykazie broni palnej, nazwie, serii i numerze tej broni. W przypadku broni palnej krótkiej wpisuje się dodatkowo stopień oraz imię i nazwisko użytkownika tej broni.

3. Szafy metalowe oraz boksy, o których mowa w ust. 1, powinny być każdorazowo zamykane i plombowane przez wyznaczonego policjanta lub pracownika odpowiedzialnego za przechowywanie broni palnej w jednostce Policji.

4. Klucze do szaf metalowych oraz boksów, o których mowa w ust. 1, przechowuje dyżurny jednostki Policji albo wyznaczony policjant lub pracownik odpowiedzialny za przechowywanie broni palnej w miejscu uniemożliwiającym nieuprawnionym osobom wejście w ich posiadanie.

5. Komplet rezerwowy kluczy, o których mowa w ust. 4, przechowuje dyżurny jednostki Policji w zaplombowanym woreczku lub pojemniku.

§ 18. 1. Broń palna na czas przechowywania powinna być wyjęta z futerału i rozładowana, ze zwolnionym kurkiem, a w przypadku broni bezkurkowej - ze zwolnioną sprężyną iglicy, i z odłączonym magazynkiem, zabezpieczona, technicznie sprawna, kompletna i czysta, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Broń palną należy przechowywać odbezpieczoną, jeżeli warunki techniczne jej użytkowania tego wymagają.

3. Amunicja do broni palnej powinna być przechowywana w sposób umożliwiający jej szybkie przeliczenie lub wydanie.

4. Zabrania się przechowywania amunicji w magazynkach naboju do broni palnej.

5. Od zakazu określonego w ust. 4 można odstąpić, jeżeli względy służbowe wskazują na potrzebę szybkiego pobrania broni palnej gotowej do użycia lub z powodu dużej częstotliwości pobierania broni przez użytkownika.

6. W przypadkach, o których mowa w ust. 5, należy okresowo, w przerwach pomiędzy pobieraniem broni, rozładowywać magazynek w celu zwolnienia napiętej sprężyny donośnika naboju.

§ 19. 1. Broń palną przechowywaną w pomieszczeniach, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 1, 2 i 4, wydaje się policjantom na czas pełnienia służby, a ponadto w przypadku:

- 1) udziału w zajęciach szkoleniowych z wykorzystaniem broni palnej;
- 2) zarządzenia alarmu w jednostce Policji;
- 3) okresowej konserwacji broni palnej.

2. Kierownik jednostki Policji zapewnia miejsce do rozładowania i okresowej konserwacji broni palnej.

3. Policjant przechowujący broń palną krótką w pomieszczeniach, o których mowa w § 14 ust. 1 pkt 1, 2 i 4 jest obowiązany zdać tę broń na przechowanie niezwłocznie po wykonaniu zadań służbowych lub zakończeniu zajęć szkoleniowych, w związku z którymi ta broń była pobrana.

Rozdział 3

Nadzór nad przechowywaniem oraz utrzymaniem broni palnej i amunicji

§ 20. 1. Sprawdzenie stanu ilościowego broni palnej i amunicji oraz przestrzegania przepisów związanych z jej posiadaniem, przechowywaniem, obsługą i zabezpieczeniem przed utraceniem przeprowadzają w jednostce Policji, z zastrzeżeniem ust. 2:

- 1) dyżurny jednostki Policji – codziennie, w zakresie broni palnej przechowywanej w pomieszczeniu dyżurnego, przy czym wynik sprawdzenia wpisuje on do książki przebiegu służby;
- 2) policjant odpowiedzialny za przechowywanie broni palnej w jednostce Policji lub komórce organizacyjnej jednostki Policji – codziennie, przy czym w przypadku nie otwierania pomieszczenia lub szafy z bronią palną sprawdza on tylko stan zamknięć i plomb;
- 3) bezpośredni przełożony policjanta – co najmniej raz na kwartał, w zakresie broni palnej krótkiej;
- 4) komisja wyznaczona przez kierownika jednostki Policji do sprawdzenia numerów i stanu ilościowego broni palnej – raz w roku.

2. Bezpośredni przełożony policjanta, co najmniej raz na kwartał, przeprowadza w jednostce Policji sprawdzenie broni palnej krótkiej, która przechowywana jest przez policjantów w miejscu zamieszkania, w zakresie faktu jej posiadania, stanu utrzymania oraz ilości amunicji.

3. Przeprowadzenie sprawdzeń, o których mowa w ust. 1 i 2, z wyjątkiem czynności codziennych, odnotowuje się w książce nadzoru nad bronią palną, znajdującej się w miejscu

przechowywania broni palnej.

§ 21. 1. Przełożeni, o których mowa w § 3 ust. 4, są obowiązani:

- 1) szczegółowo wyjaśniać i wykorzystywać do celów szkoleniowych stwierdzone fakty:
 - a) niedbalstwa lub lekkomyślności w noszeniu oraz przechowywaniu broni palnej,
 - b) nieostrożnego lub lekkomyślnego obchodzenia się z bronią palną lub nieuzasadnionego jej użycia, w wyniku którego nastąpiło uszkodzenie ciała lub śmierć osoby,
 - c) utraty broni palnej;
- 2) wszczynać czynności wyjaśniające lub postępowanie dyscyplinarne w stosunku do policjantów winnych zaniedbań i nieprzestrzegania zasad przyznawania i użytkowania broni palnej;
- 3) nie przydzielać broni palnej, a przydzieloną niezwłocznie odebrać i uniemożliwić dostęp do niej policjantom:
 - a) których zachowanie budzi uzasadnione podejrzenie, że mogą użyć broni palnej niezgodnie z przepisami lub doprowadzić do jej utraty,
 - b) zawieszonym w czynnościach służbowych,
 - c) w innych uzasadnionych przypadkach, które stwarzają podstawy do podjęcia takiej decyzji.

2. Przełożeni, o których mowa w § 3 ust. 4, są obowiązani nadzorować terminowe zdawanie broni palnej do jednostki Policji, która ją wydała, w przypadku zwolnienia policjanta ze służby lub przeniesienia do innej jednostki Policji.

3. Przełożeni, o których mowa w § 3 ust. 4, oprócz czynności wymienionych w ust. 1 i 2, mogą podejmować inne działania mające na celu skuteczne przeciwdziałanie zjawiskom nieprzestrzegania zasad przechowywania i użytkowania broni palnej.

4. Przełożeni dyscyplinarni są obowiązani zlecać przeprowadzenie czynności wyjaśniających lub wszczynać postępowanie dyscyplinarne w stosunku do policjantów winnych zaniedbań i nieprzestrzegania zasad przyznawania i użytkowania broni palnej.

Rozdział 4

Postępowanie w przypadku utraty broni palnej lub amunicji

§ 22. 1. O utracie broni palnej lub amunicji policjanci są obowiązani niezwłocznie powiadomić dyżurnego najbliższej jednostki Policji, w rejonie której nastąpiło stwierdzenie utraty broni palnej lub amunicji oraz bezpośredniego przełożonego, podając okoliczności utraty, rodzaj broni palnej, jej serię, numer i rok produkcji lub ilość, typ i kaliber utraconej amunicji.

2. Dyżurny jednostki Policji niezwłocznie podejmuje niezbędne czynności zmierzające do odnalezienia broni palnej lub amunicji oraz powiadamia dyżurnego właściwej komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji o fakcie utraty broni palnej lub amunicji, podając dane określone w ust. 1.

3. Dyżurny komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji o utracie broni palnej lub amunicji powiadamia dyżurnego Komendy Głównej Policji, a kopię powiadomienia przekazuje kierownikom komórek organizacyjnych komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji właściwym w sprawach kryminalnych, zaopatrzenia oraz kontroli.

4. Niezależnie od powiadomienia, o którym mowa w ust. 1, policjant składa bezpośrednio przełożonemu pisemny raport zawierający szczegółowe dane dotyczące okoliczności utraty broni palnej lub amunicji. Przełożony niezwłocznie przedstawia raport:

- 1) kierownikowi komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji – w przypadku komórek organizacyjnych Komendy Głównej Policji;
- 2) komendantowi wojewódzkiemu (Stołecznemu) Policji – w przypadku komendy wojewódzkiej (Stołecznej) Policji, komendy powiatowej, miejskiej lub rejonowej Policji, komisariatu Policji, komisariatu specjalistycznego Policji, oddziału prewencji Policji, samodzielnego pododdziału prewencji Policji oraz samodzielnego pododdziału antyterrorystycznego Policji;
- 3) kierownikowi jednostki szkoleniowej – w przypadku Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie, szkoły policyjnej i ośrodka szkolenia Policji.

5. Kierownicy jednostek Policji wymienieni w ust. 4, powiadamiają o utracie broni palnej lub amunicji kierownika komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji właściwej w sprawach zaopatrzenia w broń palną.

Rozdział 5

Udzielanie pozwoleń na wywóz broni palnej i amunicji za granicę

§ 23. 1. Policjant, po uzyskaniu pozwolenia Komendanta Głównego Policji, może wywieźć poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) broń palną indywidualną i amunicję do niej;
- 2) broń palną i amunicję służącą do celów szkoleniowych w ramach odbywanych ćwiczeń międzynarodowych;
- 3) inny sprzęt policyjny służący do miotania amunicji.

2. Przepisów ust. 1 nie stosuje się w sytuacjach wymagających podjęcia czynności o charakterze nagłym, przy realizacji których nie jest możliwe uzyskanie pozwolenia Komendanta Głównego Policji z właściwym wyprzedzeniem czasowym.

3. Z pisemnym wnioskiem o udzielenie pozwolenia na wywóz poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej broni palnej wraz z amunicją w ilości określonej w odrębnych przepisach w sprawie norm należności, w przypadku wyjazdu służbowego występują odpowiednio:

- 1) kierownik komórki organizacyjnej Komendy Głównej Policji;
- 2) komendant wojewódzki (Stołeczny) Policji;
- 3) kierownik jednostki szkoleniowej.

4. Przepisów ust. 1 – 3 nie stosuje się w przypadku czynności podejmowanych przez policjantów na podstawie art. 40 i 41 Konwencji wykonawczej do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. WE L239 z 29.9.2000 r., str. 19, Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 2, str. 9 ze zm.), a także art. 145h ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji oraz umów międzynarodowych przewidujących wykonywanie czynności służbowych przez uzbrojonych policjantów.

Dział IV

Przepisy końcowe

§ 24. Traci moc zarządzenie nr 6 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 maja 2000 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów (Dz. Urz. KGP Nr 4, poz. 38, z późn. zm.²⁾).

§ 25. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 2011 r.

KOMENDANT GŁÓWNY POLICJI

gen./insp. Andrzej MATEJUK

²⁾ Zmiany wymienionego zarządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. KGP z 2003 r. Nr 5, poz. 15 i Nr 13, poz. 70, z 2004 r. Nr 16, poz. 95, z 2005 r. Nr 12, poz. 76, z 2008 r. Nr 2, poz. 16 i Nr 13, poz. 81 oraz z 2010 r. Nr 3, poz. 9 i 10.

WZÓR WNIOSKU O PRZYDZIAŁ BRONI PALNEJ

.....
NAZWA JEDNOSTKI POLICJI

.....
MIEJSCOWOŚĆ, DATA

L. dz.

NAZWA KOMÓRKI ORGANIZACYJNEJ ODPOWIEDZIALNEJ ZA
WYDANIE BRONI PALNEJ

WNIOSEK O PRZYDZIAŁ BRONI PALNEJ

.....
STOPIEŃ, NAZWISKO, IMIĘ, IMIĘ OJCA, IDENTYFIKATOR

.....
RODZAJ I TYP BRONI

.....
PODPIS I PIECZĘĆ PRZEŁOŻONEGO

UPRAWNIONEGO DO PODPISANIA WNIOSKU

- ww. został poddany sprawdzeniu wiedzy ze znajomości budowy i zasady działania broni oraz warunków bezpieczeństwa
- odstąpiono od sprawdzenia z uwagi na ukończenie szkolenia zawodowego podstawowego
- odstąpiono od sprawdzenia z uwagi na posiadanie tego samego typu broni w dotychczasowym miejscu pełnienia służby

.....
PODPIS I PIECZĘĆ OSOBY SPRAWDZAJĄCEJ WIEDZĘ

.....
DATA WYDANIA BRONI

.....
NAZWA, SERIA I NUMER BRONI, ROK PROD.

.....
PODPIS WYDAJĄCEGO BRONĀ

.....
PODPIS POBIERAJĄCEGO BRONĀ

UWAGA - WNIOSEK WAŻNY 30 DNI WRAZ Z LEGITYMACJĄ SŁUŻBOWĄ

UZASADNIENIE

W związku ze zmianami etatowymi i organizacyjnymi zachodzącymi w jednostkach Policji, a także kolejnymi zmianami wprowadzanymi do aktualnie obowiązującego zarządzenia nr 6 Komendanta Głównego Policji z dnia 16 maja 2000 r. w *sprawie szczegółowych zasad przyznawania i użytkowania broni palnej przez policjantów*, nastąpiła konieczność opracowania nowego aktu prawnego regulującego w sposób jednolity zasady przyznawania i użytkowania broni palnej.

Przygotowany przepis uwzględnia zgłoszone potrzeby przez jednostki Policji w zakresie dookreślenia warunków przechowywania i utrzymania broni, sprawowania przez przełożonych nadzoru nad powierzonym policjantom mieniem a ponadto, w związku ze zmieniającymi się zagrożeniami zewnętrznymi dotyczącymi policjantów, wprowadzono zasady posiadania broni palnej służbowej po zakończeniu wykonywania obowiązków służbowych (w czasie wolnym, itp.).

Proponowana nowelizacja uwzględnia możliwość powierzenia prowadzenia gospodarki uzbrojeniem pracownikowi Policji, co jest zgodne z oczekiwaniem jednostek w tym zakresie.

Unormowany został sposób postępowania z bronią przez policjantów, którzy zostali przeniesieni lub oddelegowani do pełnienia służby poza Policją zgodnie z oczekiwaniami oraz doświadczeniami funkcjonariuszy w tym zakresie.

W zakresie przechowywania broni palnej w jednostkach Policji przez funkcjonariuszy innych służb mundurowych, w tym zagranicznych współdziałających z Policją na mocy wiążących Rzeczpospolitą Polską umów międzynarodowych lub przepisów Unii Europejskiej, wprowadzono taką możliwość jako wyraz dostrzeżenia potrzeby umożliwienia tym funkcjonariuszom realizacji zadań służbowych bez obawy o utratę broni palnej w sytuacji gdy nie będą mieli możliwości zapewnienia odpowiednich warunków jej przechowywania we własnym zakresie. Zastrzeżono przy tym, że broń taką przyjmuje się i wydaje na zasadach obowiązujących w Policji.

Projekt uwzględnia również wprowadzone dotychczas zmiany co do zakresu i sytuacji w których policjantowi zabrania się posiadania broni palnej, normując m.in. zasady i możliwości, deponowania broni przez policjantów udających się na leczenie szpitalne, sanatoryjne lub zwolnienie lekarskie, a także realizujących zadania służbowe poza swoją jednostką Policji. Dotyczy to także sytuacji, w których policjant jest zobligowany do zdeponowania broni w trakcie wyjazdów prywatnych, np. podczas urlopu. Kierownik jednostki Policji będzie zobligowany do przyjęcia broni i zapewnienia warunków właściwego jej przechowywania.

Zaproponowano również zmianę w odniesieniu do obowiązków przeprowadzania sprawdzeń broni palnej przez policjanta/pracownika ds. uzbrojenia w jednostkach Policji bezpośrednio zaopatrywanych, a także dookreślono sposób postępowania w przypadkach, kiedy stwierdzone zostały uchybienia w powyższym zakresie.

Unormowana została problematyka związana z wywozem broni i amunicji przez policjanta oddelegowanego do pełnienia misji zagranicznych jak również, przewidziano możliwość wyrażenia zgody przez Komendanta Głównego Policji na wywóz innego sprzętu przeznaczonego do miotania amunicji.

Wejście w życie zarządzenia nie spowoduje powstania dodatkowych skutków finansowych dla Policji ponad określone w budżecie.